

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Debreceni Róbert ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., hivatkozási szám: ...) alperes ellen villamosenergia-kereskedelmi ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi január hó 9. napján kelt 3.K.34.532/2006/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi október hó 15. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (azaz tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékekben eljáró hatóság külön felhívására - további 7.500 (azaz hétezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. évi augusztus hó 5. napjától kezdődően rendelkezik villamosenergia-kereskedelemre jogosító működési engedéllyel, amelynek a megadásához szükséges pénzügyi biztosítékot ekkor banki letét, később - az alperes által a 2006. évi január hó 12. napjával elfogadottan - rulírozó forgóeszköz-hitelkeret formájában nyújtotta.

Az alperes a villamos energia kereskedelmére jogosult engedélyesek működésének 2005. évi ellenőrzése során megállapította, hogy azok nem fordítanak kellő figyelmet a működési engedélyükben és a hatályos jogszabályokban írt kötelezettségeik betartására, különösen a pénzügyi biztosíték jogszzerű fenntartására. Ezért az alperes a 2006. évi február hó 24. napján kelt levelében

felhívta a felperest (több más engedéllyessel együtt) a jövőbeni jogkövető magatartásra. Felhívta a figyelmet arra, hogy jóváhagyott, érvényes pénzügyi biztosíték hiányában az engedélyköteles tevékenység nem folytatható, a kötelezettségek megszegése miatt pedig bírság szabható ki, és az engedély is visszavonható.

A felperesi engedély pénzügyi biztosítékának érvényessége 2006. évi május hó 18. napján lejárt. Erre figyelemmel a felperes még áprilisban kezdeményezte új banki kölcsönszerződés kötését. Az ügyintézés elhúzódása miatt a szerződést a felperes és az OTP Bank 2006. évi június hó 29. napján kötötte meg, azt a felperes 2006. évi augusztus hó 15. napján érkezetten nyújtotta be az alpereshez.

Az alperes a 2006. évi augusztus hó 10. napján kelt ... számú határozatával a felperest - miután nem rendelkezett a jogszabályi kötelezettségének megfelelő, jóváhagyott pénzügyi biztosítékkal - a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) végrehajtásáról szóló 180/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 41.§-ában foglalt kötelezettség megszegése miatt a Vet. 10/A.§-ának (1) bekezdés b) pontja és a Vhr. 1/C.§-a alapján 3.000.000 forint bírsággal sújtotta. Kötelezte a jogsértő állapot azonnali hatályú megszüntetésére. A bírság kiszabása során enyhítő körülményként értékelte, hogy első ízben került sor a felperes szankcionálására; ugyanakkor súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy - a figyelmeztető levélben írt felhívás ellenére - a felperes továbbra is jogellenesen működik, és ezzel egy esetleges pénzügyi nehézség esetén veszélyezteti a villamosenergia-piac más szereplőit.

A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, másodsorban a bírság összegének jelentős csökkentését kérte. Előadta, hogy az új pénzügyi biztosítékkal kapcsolatos szerződés megkötését még az előző biztosíték érvényességének fennállta idején kezdeményezte, a megállapodást technikai okokból írták csak később alá. A pénzügyi biztosíték ugyanakkor folyamatos volt. Erre utal, hogy az új szerződés pontosan egy évvel későbbi időpontban szűnik meg, mint a korábbi; továbbá hogy az OTP Bank - becsatolt nyilatkozata szerint - a hitelkeret folyamatosan a rendelkezésére állt. Sérelmezte, hogy a bírság kiszabása során az alperes a tényállást nem tárta fel, a biztosíték tényleges létét nem vizsgálta. Megelőzőleg nem küldött a Vet. 10/A.§-ának (1) bekezdés a) pontja szerinti írásbeli felszólítást. Nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§-ának (1) és (3) bekezdéseiben, valamint 5.§-ának (1) és (2) bekezdéseiben írtaknak sem. A bírság összege álláspontja szerint eltúlzott, mert villamosenergia-kereskedelmi engedélyesként tevékenységét 2005-ben kezdte meg, de abból árbevétele még nem származott.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a határozata jogszerű. Rámutatott, hogy a felperes 2006. évi május hó 18. napját követően nem rendelkezett jóváhagyott pénzügyi biztosítékkal. Hangsúlyozta, hogy a 2006. évi február hó 24. napján kelt levélben felhívta a felperes figyelmét, hogy amennyiben

az előírásokat megszegi, úgy azt a Vet. 10/A.§-ának (1) bekezdés a) pontja szerinti írásbeli felszólításnak tekinti. A bíróság összegének meghatározásakor a figyelembe vehető körülményeket mérlegelte, a szankció mértéke a jogsértés súlyával arányban áll.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolásában rámutatott, hogy a pénzügyi biztosítékkal kapcsolatos rendelkezések célja, hogy bizonyos pénzösszeg folyamatosan az engedélyes rendelkezésére álljon a megfelelő működés garanciájaként, ugyanis ennek hiánya az energiapiac biztonságos és kiegyensúlyozott működéséhez fűződő társadalmi és nemzetgazdasági érdeket veszélyeztetné. A biztosíték rendelkezésre tartása objektív kötelezettség, így a jelen perben irreleváns, hogy az arra vonatkozó szerződés megkötése a pénzügyi intézmény ügyműködése miatt húzódott-e el. A szerződést utóbb visszamenőleges hatállyal megkötötték, azonban a keresettel támadott alperesi határozat meghozatalának időpontjában a korábbi biztosíték már három hónapja megszűnt, az újabb megállapodásról pedig az alperes nem tudott. Ettől függetlenül is 2006. évi május hó 18. napjától június hó 29. napjáig fennállt egy olyan időszak, amikor a felperesi biztosíték sorsa - erre vonatkozó szerződés hiányában, az OTP Bank utólagos igazolása ellenére - kétséges volt. Az írásbeli felszólítás hiányával kapcsolatos felperesi kifogást nem tartotta alaposnak tekintve, hogy az alperes írásban nyomatékosan felhívta a felperes figyelmét a jogkövető magatartás tanúsítására. Az alperesnek sem a Vet., sem pedig a Ket. alapján nincs arra kötelezettsége, hogy az ügyfeleket a jogszabályi rendelkezésekről folyamatosan tájékoztassa, elvárható, hogy az engedélyesek a törvényi kötelezettségeiknek a hatóság felhívásától függetlenül is eleget tegyenek. A jelen esetben a felperesnek figyelembe kellett volna vennie a pénzügyi biztosítékról való gondoskodás során az alperesre kötelező kilencven napos ügyintézési határidőt is. A bíróság kiszabása jogszerű volt, az alperes az enyhítő és súlyosító körülményeket megfelelően figyelembe vette.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát, illetőleg az elsőfokú bíróság vagy az alperes új eljárásra és újabb határozat hozatalára kötelezését kérte a kereseti kérelemnek megfelelő iránymutatással. Másodlagosan a bíróság összegének leszállításával az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására tett indítványt. Álláspontja szerint sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy igazolhatóan nem végzett villamosenergia-tevékenységet, így nem is veszélyeztethette a villamosenergia-piac működését. Hangsúlyozta továbbá, hogy a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: új Vet.) már nem rendelkezik a pénzügyi biztosíték kötelező készenlétre tartásáról.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Fenntartotta a határozatában írtakat, valamint az elsőfokú eljárásban előadottakat. A felperes fellebbezési érvelésével összefüggésben rámutatott, hogy a pénzügyi biztosíték megléte az engedély kiadásának feltétele, a tevékenység tényleges gyakorlása e körben irreleváns. Szintén nem foghat helyt az

új Vet.-re történt hivatkozás, mert az a határozat meghozatalakor még nem volt hatályban. Megjegyezte, hogy a pénzügyi biztosíték intézménye - megváltozott szabályozási környezetben - továbbra is létezik.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése szerinti terjedelemben, az előterjesztett fellebbezés és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése minden tekintetben helytálló volt. A felperes fellebbezésében olyan érveket felsorakoztatni nem tudott, amelyek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását eredményezhették volna.

A felperes fellebbezési érvelésére figyelemmel rámutat az ítélet, hogy a Vet. 61.§-a alapján a villamosenergia-kereskedőnek, a közüzemi nagykereskedőnek, valamint a közüzemi szolgáltatónak megfelelő pénzügyi biztosítékkal kell rendelkeznie, amely törvényi követelmény független attól, hogy ténylegesen végez-e ilyen jellegű tevékenységet vagy sem. Márpedig a felperes a 2006. évi május hó 18. napjától június hó 29. napjáig terjedő időszakban ilyen, a Vhr. 41.§-ában írt feltételeknek is megfelelő biztosítékkal - fellebbezésében sem vitatottan - nem rendelkezett.

A felperes által a fellebbezésében hivatkozott új Vet. - a 179.§-ában írtak szerint - az alperes által szankcionált felperesi jogsértés idején nem volt hatályban, így e törvény rendelkezései a jelen perben nem alkalmazhatók. Csak utal arra a másodfokú bíróság, hogy a felperesi érveléssel ellentétben a pénzügyi biztosítékok rendszerét az új szabályozás is tartalmazza. Az új Vet. egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X. 19.) Korm. rendelet 6.§-ának (3) bekezdése értelmében a pénzügyi biztosítékok befogadásának részletes szabályait az átviteli rendszerirányító az üzletszabályzatában határozza meg.

Kiemeli továbbá a másodfokú bíróság, hogy az alperes a korábbi biztosíték lejártát követő több hónap eltelte után hozta meg (2006. augusztus 10-én) marasztaló határozatát, míg a felperes az új (további) biztosítékot csak ezt követően (2006. augusztus 15-én) nyújtotta be jóváhagyásra. Ily módon pedig a felperes az alperesi döntéskor - a lejárt korábbi biztosítékhoz képest - jóváhagyott pénzügyi biztosítékkal nem rendelkezett; nem is rendelkezhetett.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján - lényegében helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére.

A felperes a fellebbezésén az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62.§-ának (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illeték-feljegyzési jog ellenére 16.500 forint illetéket lerótt. Így őt a másodfokú bíróság a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján az Itv. 39.§-ának (3) bekezdés c) pontjában és 46.§-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték fennmaradó részének viselésére kötelezte.

Budapest, 2008. évi október hó 15. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet a tanács elnöke, **dr. Bacsza Andrea** előadó bíró, **dr. Tóth Kincső** bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok